

dessä kulkien. Siis lähtekäämme kulkemaan sosialismin satamaa kohti yhtenäisenä joukkona, kokonaisena luokkana, varmasti uskoen sinne pääsevämme... Ainoastaan siten voimme saapua siihen päämäärään, johon pyrimme. Siten voimme myöskin läivittää köyhyyden aiheuttaman helvetin ja toteuttaa hyvinvoinnin kaikille. Ainoastaan siten käy päinsä sosialistisen yhteiskunnan toteuttaminen.

Kaunistana on sosialismin lupaama maa edessämme. Siellä ei ole työn jääkistämiä aiteja, ei kalpeita tehtaanäyttöjä, eikä orpojen kyynelrivitviä aiteja. Siellä on terveyttä, riepautta, hyvinvointia, Hoa... Siellä ei ole köyhyyttään surevia, vaan täyte- läisestä elämästä kyltälisiä ihmisiä.

Kirjeitä

BERKELEY, CALIF.

Kuumeisella kiireellä ovat viime viikkojen aikana maksuttaneet laskukoneet. Myöhään yöhön ovat tuhantiet kirjantpitäjät ahertaneet saadakseen kirjansa tilipäätökseen.

Pankit ja suurtuotanto liikkeet jatkavat voitto-osinkoja pääoman sijoittajille. — Tyytyväisenä, loikollisen herku illallisen jälkeen, tekee suurpohotta yhteen vetoja edesmenneen vuoden tulosta ja ilahuttaakseen pientä vaimoan, joka suuressa nojatuolissa istuen leikkii sylkköranas kanssa, kirjoittaa pohatta kymmenentuhannen pankkiosoitteen ja pistää sen vaimonsa pehmeään kätöseen. Pohatta tuntee itsensä onnellisemmaksi kuin koskaan ennen. Omistamansa liikkeet ja kaikki sijoituksensa ovat tuottaneet loistavia voittoja. Kaikkista kuluneen vuoden työmaarettelöistä, on hän ja säätyläisensä suoriutuneet voittajina. Ja rauha vallitse maassa.

Mitä ovat työläiset saaneet osakseen kuluneen vuoden aikana? Paljonkin, — työttömyyttä, nälkää. Lisäksi eniten kireimpiä työläisten kuristuskalvoja. Luokkatuomioita tukuttain. — Tuhaansin nouseva joukko työmaalla ruhjottuja ihmisparkkoja. Saman verran, jotka ovat menettäneet henkensä. Palkkoja on alennettu. Suuret joukot ovat puutteen ahdistamina tulleet heitettävä vankiloihin, rikollisina. Osa on tullut sulloiksi hullujen huoneisiin. Orpojen lukumäärä on lisääntynyt. Itsemurhien luku on kasvanut päivä päivältä. — Ja nuo aiheet suojuukset, jolla työväki on kyennyt edes hiukankaan suojaamaan itseään omistavan luokan häikäilemättömästä riistosta vastaan, on nyt hävitetty. Ammattunio toisensa jälkeen on lyöty maan tasalle. Ja niiden jäsenistö on saanut alistua siihen, mitä työnantajat ovat nähneet hyväksi heille tarjota. Paljon on siinä tullut työväenkin tilloisuuksia — jossakaan ei niitä voitoksiksi voitane laskea.

Mutta voittaja se, ken tapplostakin voiton näyttää. Ja se on meidän työläisten tehtävä. Kokemusten katkera koulu on opettanut paljon suurille työläisjoukoille. He ovat tulleet näkemään, että mitään suojustaa ei työväenluokalle voida rakentaa yksistään taloudelliselle pohjalle, ilman että siinä ei ole valtiomahti takana. Ja saadaksemme valtiollinen mahti palvelemaan etujamme, on valta siirrettävä niiden käsiin, jotka todella palvelevat koko ihmiskunnan yhteisiä etuja. Ja tämä on saavutettavissa vain sitkeän taistelun kautta, jonka vain hyvin järjestäytynt luokkatietoinen työväki voi suorittaa. Siis entistä kiintämmiin käsiin järjestämissä työhön. Eirritä, että sokeasti uskoo jonkun suuren teollisuusunon nimellä ratsastavan, pienen taantumuskellisen johtaja joukon kaikki tekeviään voimaan ja odottaa vallankumousta, komellien tuolla vanhalla frassilla: pane kädet taskuun! Sillä ei nyky maailmassa ole mitään merkitystä. Ainoastaan tositoiminnalla voidaan jotain saavuttaa.

Pois kädet taskusta ja joukko toimintaan, joka ainoa rehellinen työläistöveri! Liittymällä niihin, jotka seuraavat aikaansa ja pyrkiävät eteenpäin niillä keinoin kuin kokemus on opettanut tehokkaimmiksi, teette velvollisuutenne, joka teille työläisinä kuuluu.

Helmikuun 5 p:nä toimii W. B. S. S. O. Nuorisoliitto illat, jonne jokaisen velvollisuus on mennä. Ohjelma siellä kuuluu tule olemaan kaikkiin puolin arvokasta ja vaihtelevaa. Nuorisoliitto onkin viime aikoina ollut ripeässä toiminnassa, kokoukset ovat olleet vilkkaita ja on niissä keskusteltu usein päivän tärkeistä kysymyksistä, joihin keskusteluhin nuoret luokkatietelijat ovat ottaneet innolla osaa. Sillälailla, patnakaan päälle vain! Hyvä siitä tulee. Silloin kuin toimitte Nuorisoliitossa, ei aikanne mene hukkaan.

Voimisteluseuran illat ovat 12 p:nä. Sen jo jokainen tietää entuudestaan, että sinne kannattaa mennä.

Niin ja sitten helmikuun 22 p:nä, on se päivä, jolloin tuo paljon huhuttu ja puhuttu, tulee toteutumaan. Silloin nimittäin W. B. näyttämöillä esitetään tuo historiallinen loistonäytelmä "Spartacus".

Sen näyttämöllepano kysyy paljon työtä ja aineellisia uhrauksia. Ja sen päädhen näyttelmäseura uskoo saavansa yleisön rajattoman kannatuksen tuolle näytelmälle. Jos mikään on katsomisen arvoisen, niin on sitä edellämainittu näytelmä. Se on valtava kuvaus siitä orjen noususta, joka aikoinaan sai mahtavan Rooman hallituksen perustukset romahtamaan. Pitäkää siis mielessänne tämä harvinainen tilaisuus. Ovipilut maksavat etukäteen 60c, ovelta 75c.

Olhan täällä naispuhujakin, I. W. W:n kiertävä puhuja Hellen Wittkainen. Mitä illan tilaisuudessa kuulemaan häntä, sain hänestä sen käsitksen, että hän edustaa ehta opportunistista vanhoillista kantaa, jota ei enää aikaansa seuraavat I. w. w:läisetkään enää hyväksy. Nykypäivän tapantumin ei hän ihmeeksigään uskaltanut kajota, käytti kylä puheen koristeena aina silloin tällöin sanoja, kuten taloudellinen vallankumous. Ja mitä Marx, Erfurtn ohjelman sillä ja sillä sivulla sanoo?! Punaisten Taloudellinen Kansainvälinen oli hänelle suuri kompastuskivi. Ei julennut suoraan sanoa, ei kannattavansa sitä, mutta kuitenkin ei tunnut omaavan kantaansa siihen nähden. Vasta sitten, kun Williams ehti laatia tuon kauan odotetun raporttinsa, sanoi olevan ajan päättää, josta järjestönsä jäsenistö voi liittyä P. T. K. Kolmannen Kansainvälisen piti hän sangen horjuvana, koska se ei muka ole pantu kokoon ehta proletaarisista aineksista. Kuten hän sanoi: että siihen kuuluu proletaarisia ja puoli proletaarisia aineksiä. Tuolainen asian peritteliminen ja verukehtiminen ei enää tule menestymään, sillä se joukko, jonka asiolla hän liikkuu, tulee ennen pitkää huomaamaan, että jotain on vinoissa. He jo kiinteästi seuraavat P. T. K. toimintaa ja maailman tapahtumat joka päivä heille tekevät yhä selvemmäksi mitkä ainekset ne ovat, joista Kolmas Kansainvälinen on pantu kokoon.

Hilja S.

IRONWOOD, MICH.

"Maksa sinun päivämiehesi palkka ennen auringon laskemista." Tämä pyhien miesten sormilla kirjoittama lause, joka esiintyy siinä suuressa kirjassa jota vielä tämänpäiväisen adasmielinen työläinenkin pitää kirjajen kirjana ja sanoo, että mitä siihen kirjaan kirjoitettu on totta joka sana, eli pitää palkansa maailman alusta maailman loppuun asti. Hän myöskin uskoo vahvasti, että nykykainen isäntä, työnantaja, joka pitää palkollista ostaa työvoimaa, toteuttaa tuon raamatullisen lauseen kirjaimellisesti. Sillä eihän näin ajatteleva

valkollinen voi saada mitenkään pähänsä sitä, että herrat jotka näitä yhteiskunnallisia asioita työmailta y. m. laitoksia hoitavat ja kontrolleeraavat, että ne raituukaan poikkeasivat pois niistä pyhistä säännöistä, jotta kirjojen kirjaan on merkitty. Ne hän ovat hyviä ihmisiä, ne ovat siiveellisiä, käyvät kirkossa ja noudattavat kaikkiä hyviä tapoja. Mutta ne sosialistit, ne ovat raakoja, niille ei kelpaa enää kirkon ja suuren kirjamme opti, niillä on omat kirjansa, joista lietsovat itselleen kapinähenkä näitä olevia oloja vastaan. Työnantaja ei voi koskaan tehdä heille kyllin hyvästi, aina ovat vailla parempaa palkkaa, lyhempää työpäivää, parempaa ruokaa, vaatteita ja asuntoa. Eivät he tyydy mihinkään, vaikka raamatussa juuri sanotaan, että "Meditän on kärsittävä täällä ajassa, saadaksemme haudan tuollapuolen kirkkaamman kruunun palkaksemme." Mutta tämä näin ajatteleva työläinen ei jaksa sulattaa sitä, että nykyaikainen palkollisen pitäjä ei luota kovinkaan monessa tapauksessa tuohon haudantakaiseen kruunuun. Omistava luokka haluaa saada sen pähänsä jo täällä ajassa ja on saanutkin. Vähät ne perustavat, mitä tarjotaan silloin kuin elämän lanka katkeaa. Siis tämäkin seikka jo selvästi osoittaa, että nuo raamatulliset lauseet, jotka on tarkoitettu nykyaikaisellekin työnantajalle, ovat vain fraaseja, joita uskoo ainoastaan hänen palkollisensa. Saadaksemme tälle väitteelle perusteellista pohjaa, mainitsen tässä erään nykyaikaisia työläisten oloja kuvaavan tosiperäisen seikan. Eräs entinen työtoverini, jonka kansa viitisen vuotta sitten olimme yhdessä työssä samassa työpalkassa, josta nyt aijon mainita, jutteli minulle tässä muuan ilta, "että siellä sahamylyllä tehdään nyt kaksoista tuntista työpäivä. Kysyin, mikä on palkka. Sanoi, että 27 senttiä tunti. Silloin kun me olimme siellä työssä, oli työpäivä jo mielestämme liian pitkä, vaikka ei tehtyikään kuin ummelleen 10 tuntia työtä. Kun tämä tämänpäiväinen sahamylytyöläinen lähtee amulla työhönsä, ei aurinko ole vielä noussut. Kun hän lähtee työpaikaltaan kello 8 illalla ja saapuu mahdollisesti uupuneena ja väsyneenä kotiaan vasta tuossa 9 aikaan yöllä, on mahdollisesti kaunis kuutamo (jos sattuu olemaan selkeä ilma) eikä voi osi oikeastaan syyttää työläistä heikkomieliseksi, jos hän ylempiäärin räsittäneenä luulis kuuta auringoksi ja ajattelisi, että eihän se aurinko ole vielä laskenut. — Mikä on palkkiamassa, että työläiset täälläkin kalvosalueella taipuvat vaikka minkälaisen työnantajan kiristykseen alaiseksi. Tiedottomuus omasta asemastaan. Järjestyminen työväenjoukkoliikkeeseen on ollut heille toisarvoista, ei ole kannattanut haaskata aikansa oman yhteiskunnallisen asemansa selvälle saamiselle. On annettu palttua työläisten pyynnöille, paikallisiin työväenjärjestö-osastoihin yhtymiselle, jossa olisi pohdittu näitä jokaiselle yhta vakavia kysymyksiä. Ompa sanottu niinkin välinpitämättömästi, "että elpää niilläkään, jotka noihin osastoihin ja järjestöihin kuuluvat, ole sen parempia elämän mahdollisuuksia." Se on totta, ettei ole eikä tule koskaan olemaankaan sen paremmat kuin niilläkään, jotka järjestäytymistä vihaatte, kun suurin osa työläisiä katselee vain sivusta, eikä ota omalle vastuulleen pienintäkään tehtävää tämän yhteisen asiamme eteenpäin viemisessä. Niinkauvan, kun omistavalla luokalla on tämänlaisia työvoimaa saatavana niinkauvan nauraa se teidän omalle typerydellenne. Jos koskaan, niin juuri nyt, kun tämänkin alueen työläiset ovat suolivyydään tuhkentaneet viimeisen vuoden ajan yhä kireämmälle, kun työttömyys on tämän järjestäytymättömien työläisen ja samalla ker- taan jo järjestyneenkin työläisen nis-

kan taivuttanut ja nöyryyttänyt ryömimään kapitalismin edessä pyytien SAADA TEHDÄ TYÖTÄ, olkooppa palkka mikä hyvänsä. Omistava luokka käyttää tätä tilannetta suurella tyytyväisyydellä edukseen, nimittäin ne työnantajat, jotka voivat panna olenkaan laitoksiaan käyntiin, vaikka näkevätkin että "halpaa työvoimaa olisi saatavissa yllykylin." Kapitalistinen tuotanto on nyt lamaannuksissa, varastoluoneet seisovat täynnä tuotteita, joille ei löydy markkinoita, Euroopan maat ovat ostokyvottomia ja kotimaisia tarpeita varten ei kannata tuottaa, vaikka omassa maassa suurin enemmistö köyhälistöstä jo hirtittävässä määrässä kärsii ruonalaisten tarvikkeiden puutteita. Mutta kun näiden tarvikkeiden tuottamisessa ei tarvitsisi käyttää alituisesti tuotantolaitoksia käynnissä, niin se sokoot kokonaan ajattelevat teollisuuslaitosten isäntät. Täytyy löytyä markkinoita ensin ylituotannolle, ennenkuin kannattaa "runnata" suuremmalla voimalla. Mutta näiden markkinoiden avautuminen ei näytä kovin lupaavalta, koska alueemme kalvannoissakin tehdään vaan juuri nimeksi työtä. Tehdään juuri sen verran, että joku pieni osa työläisistä koittaa jollakin tavalla kipparoida talven yli sen turvissa, ja toiset voivat tyytyväisempinä odottaa sitä alkua, että koska heidän "lukinsa" on saada samanlainen "ansio" itselleen. Tällä vain tahdotaan tukahuttaa äärimmäistä kurjuutta ja tukahuttaa työläisissä kaikki kapitalistiset ajatuksetkin olevia oloja vastaan, jota mahdollisesti olisi suuremmassa määrässä ilmenytkin jo täälläkin ympäristöllä tämän talven aikana, ellei yhtään pyörää olisi pyörinyt.

Tämä edellämainittu kuvaus nykytistä olosuhteistamme valaisee meille sitä tilannetta, jossa elämme nykyään. Ja siksi hyvät työläistöverit, alkäämme edelleen jalko lepäämään laakereille, alkää vitkasteleko aille a-sialle, joka on meille jokaiselle yhtä tärkeä. Alkäämme riidäkö suunnit- ta ja kannoista, heittäkäämme hilteen turhanpäiväiset saivartelut etsiessämme vikoja toisista työläisistä. Vaan yhtykäämme niihin tovereihin ja niihin järjestö osastoihin, joiden toiminta ohjelma on sama kuin merentakaisen suuren Idän köyhälistön toiminta, jotka yhä kauvemmassi ja kauvemmasi työntävät riistäjaluokkaa luotaan. Luoden uutta yhteiskuntaa. Kansainvälinen maailman vallankumouksellinen köyhälistö on jo viltoittanut meille suunnan, mitä myöten voimme kulkea. Alkäämme siis tiukko rahatukaan siitä.

Jack Steele.

REEDLEY, CALIF.

Yksi elämämme tärkein asia on: kokoontumisvapaus ja kokeentumis- mahdollisuus. Ihmisen elämän velvo- lisuuksiin, sekä hänen elämän kal- puunsa kuuluu, saada kokoontua kes- kustelemaan toistensa kanssa heille yhteisesti tärkeistä asioista — koko maailmaa koskevista kysymyksistä. Ihminen kaipaa huvia, jota se voi yhteisvoimin luoda. Itensä kehittämisen toistensa avustuksella myöskin on ihmiselle välttämätön. Joukko- toiminnasta ihmisen saa korkeampaa henkistä voimaa, jota hän tarvitsee elämän velvollisuuksiinsa. Siis tärkeätä on saada aina tarpeen tullen kokoontua, mekin Reedleyn suomalaiset täällä. Meillä onkin se mahdollisuus, sillä "Kansan liitto" omistaa talon, jonka ovat ovat avoinna meille kaikille. Siellä kokoontuu useammat eri yhdistykset, siellä kokoontuu Reedleyn suomalainen sosialisti osasto- kin. Sinne asteele jokainen valvetunut työläinen aina silloin, kun siel- lä on jotakin tärkeätä tilaisuutta. "Kansan liiton" talon juoksevien menojen korvaamiseksi pidetään haus- ka huvittelisuus talolla t. k. 28 p:nä, eli ensi lauantaina. Naiset kaikki tuokaa pikku ruoka-kori myytäväksi